

[Fischer]

– er der givetvis god grund til at overveje, hvordan man kan effektivisere ikke mindst deltagelsen i sprogundervisning for unge kvinder i visse indvandremiljøer, så de ikke havner i den isolation, som dere mødre har befundet sig i.

Det socialdemokratiske beslutningsforslag er præget af en betydelig og måske ikke hensigtsmæssig detaljeringsgrad for et beslutningsforslag, men når man kommer til de enkelte led i forslaget, har de jo trods alt mere præg af tanker til overvejelse om den fremtidige integrationspolitik på indvandrerområdet. Vi er af den opfattelse, at man kommer længst ved at motivere frem for at forsøge at tvinge ordninger igennem. Det gælder også på boligområdet, hvor vi kan tilslutte os ministerens afvisning af en lovbestemt kommunal anvisningsret i den private udlejningssektor. Det samme gælder lovhjælp til opkøb eller leje af parcelhuse. Det er vigtigt at undgå ordninger, der skaber lokal modvilje på boligområdet.

Vi er i øvrigt indstillet på at drøfte dette forslags intentioner samt andre forslag og spørgsmål på indvandrerområdet for at fremme løsningen af aktuelle problemer, men vi lægger som ministeren vægt på, at indsatsen samles om det arbejde, der skal foregå i de enkelte kommuner ud fra de forudsætninger, som de folkevalgte dér finder frem til.

Bjørn Poulsen (SF):

Jeg vil godt starte med at sige tak til forslagsstillerne for, at beslutningsforslaget er fremsat, for det giver os lejlighed til en efter vores mening helt nødvendig diskussion om integrationsproblemerne for indvandrere i Danmark.

Men jeg vil også godt have lov at sige, at mit første indtryk af forslaget stillede lidt af et spørgsmål op for mig, om der ikke lige så meget var tale om assimilation, som der var tale om integration. Jeg synes, der var nogle ting i det, der gjorde, at jeg i hvert fald godt vil stille spørgsmålet til ordføreren for forslagsstillerne. Jeg synes, der er nogle ting, der ligesom peger på, at det ikke bare er integration, man snakker om, men at man måske i højere grad vil have assimilation.

Skal vi se på indholdet i forslaget, så er der jo mange forskellige forslag. Det er helt klart, at indvandrere skal have samme rettigheder som danskere har, det skal der ikke herske nogen som helst tvivl om. Vi ved jo, at der er nogle om-

råder, hvor de ikke har det, valgretsområdet og lignende, men der skal ikke herske nogen som helst tvivl om, at hvad det angår, skal vi komme så langt, som vi overhovedet kan.

Det er også helt klart, at man skal gøre, hvad man kan, for at få undervisningen i dansk op på et så højt niveau som overhovedet muligt, så flest muligt får glæde af det. Der kan jeg ikke lade være med at komme med en enkelt sidebemærkning: Når man ikke mindst i socialdemokratisk styrede kommuner ser nogle ret kraftige besparelser specielt på dette område, kan det måske vække til eftertanke; men jeg skal ikke gøre mere ud af det i første omgang.

Men jeg vil godt sige, at 20 timers danskundervisning om ugen for ikke-undervisningsvante voksne måske er lige i overkanten af, hvad man kan kapere. Jeg nævner det bare som et spørgsmål i sagen, fordi jeg tror, man skal passe lidt på, hvad man gør på dette område. Det skal jo ikke være sådan, at ikke alene synes man, det er svært at lære sproget, men man synes også, at skolegangen i sig selv er en kolossal belastning. Jeg tror nok, at man skal sætte ambitionsniveauet lidt ned, når man taler om, hvor mange timer det skal dreje sig om.

Der var videre en ting i forslaget, som jeg faldt lidt over, og det var, at ansøgere om opholdstilladelse skulle have udførlig besked om integrationsprogrammet. Det undrer mig lidt, fordi der står, at dette skal ske, allerede når ansøgningen modtages. Ville der ikke være lidt mere fornuft i at gøre det, når, skal vi sige ansøgningen var accepteret, når opholdstilladelsen var givet? Jeg mener ikke, der er nogen grund til at give den på et så tidligt tidspunkt. Jeg tror, man vil have større glæde af det, når man har fået en egentlig opholdstilladelse.

Spørgsmålet om klassernes indhold af flersprogede elever er jo et af de meget store problemer i integrationsprocessen. Hvorledes det løses, ved jeg ikke, men jeg ved i hvert fald, at der for øjeblikket foregår mange spændende forsøg rundt om i kommunerne, og jeg synes, at vi skal få resultaterne af de forsøg ind, inden man lægger sig fast på, hvad man skal gøre.

Men der er ingen tvivl om, at der skal gøres noget, for den måde, som det foregår på nogle steder – hvor der jo ikke bare er tale om to sprog, men mange flere sprog i én klasse – kan ikke fortsætte. På den anden side skal der heller ikke herske tvivl om, at der sikkert også er no-